

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility studentů vysokých škol

Akademický rok 2018/ 2019

Jméno Studenta: Eva Bošková

Vysílající katedra: Katedra romanistiky

Hostitelská škola: Universidad Nacional de Colombia

1. Co byste doporučil/a studentům, kteří plánují studijní pobyt v zahraničí s ohledem na informační materiály o cílové zemi či místě studia, finanční podporu, jazykovou přípravu, postup, jak žádat o přijetí apod.:

Celý proces přijetí na Universidad Nacional de Colombia (UNAL) probíhá elektronicky, což je velká výhoda – člověk nemusí nic posílat poštou a modlit se, aby to došlo. Termíny uzavírek jsou 30. dubna (pokud chcete nastoupit v našem zimním semestru), nebo 30. října (nástup v našem letním semestru). Poznámka: v Kolumbii začíná školní rok v únoru (první semestr únor-červen, druhý semestr srpen-prosinec), ale je úplně v pořádku vyjet na „náš“ akademický rok, tedy já jsem tam byla od srpna do června.

Informace o přijetí jsou na stránkách (zadat do Googlu „UNAL movilidad entrante“, nebo odkaz přímo zde: <http://www.dre.unal.edu.co/nc/esx/es/movilidad/entrante.html>)
Vyhledávač předmětů zde: <https://siabog.unal.edu.co/buscador/service/action.pub>

Potřebné dokumenty: kopie pasu, motivační dopis, výpis známek (vydá studijní oddělení), doporučující dopis (poproste některého vyučujícího, musí mít razítko), potvrzení o stipendiu (vydal mi zástupce vedoucího katedry na požádání, musí tam být razítko) a prohlášení rodičů nebo někoho, že vás finančně zaštití (stačí napsat na kus papíru a podepsat). To celé naskenovat a vyplnit online formulář. Na emaily s dotazy moc nebo vůbec nereagují, počítejte i s tím, že na vyjádření o přijetí se čeká docela dlouho, mně přišlo až v červnu a koncem července jsem měla letět.

Koleje se nenabízí, ubytování se řeší individuálně. Všude v okolí jsou letáčky s nabídkami. Většina lidí bere na první dny/týdny Airbnb a hledá. Můžu předat kontakt na svého pronajímatele, skvělý člověk a byt hned u kampusu, cena dobrá, samostatný pokoj vybavený,

byla jsem spokojená. Pište (eva.boskova@seznam.cz). Platila jsem 540.000 pesos (3 700 Kč) měsíčně, co jsem se ptala u ostatních studentů, platili stejně, nebo o trochu víc.

UNAL nabízí zdarma jazykové kurzy před začátkem semestru, ale za moc nestojí. Je tedy lepší jet tam už trochu jazykově vybaven, bez španělštiny si člověk ani neškrtně.

Některé praktické věci mi pomohl vyřešit tento blog <https://www.howtobogota.com/> (rady ohledně oblečení a podobně). V Bogotě je celoročně 15-25 stupňů a často prší. Praktické rady dává taky Mini průvodce o Kolumbii na *Travel Bibli* nebo blog <http://motonomad.cz/>

Na jeden semestr vízum není potřeba (při příletu dostanete razítko na 90 dní, které si na dalších 90 dní zase prodloužíte). Při delším pobytu je potřeba řešit vízum, ale to stačí až tam budete, v průběhu těch prvních 90 dnů.

2. Můžete poskytnout tip/ radu týkající se společenských záležitostí v hostitelské zemi/ na hostitelské instituci (kulturní rozdíly, důležitost jazykové výbavy atd.):

Španělština je základ, bez ní to téměř nejde. Kolumbijci jsou extrémně milí. První dny jsem měla pocit, že v každé restauraci / obchodě nakupují jen staří známí, protože všichni se srdečně zdravili jako sousedé a kamarádi. Bála jsem se tam tudíž jako cizák vejít. Ale bylo to úplně zbytečné, chovali se moc mile i ke mně.

Jako běloch bývá člověk dost často středem pozornosti, lidé se často ptají, odkud jste, co tu děláte a jak se vám Kolumbie líbí a proč – připravte si odpověď. Ale není to nepříjemné nebo otravné. Žádnou negativní pozornost jsem necítila.

Ohledně bezpečnosti vám bude radit úplně každý. Mě ze začátku až vyděsili (každý člověk na ulici byl pro mě potencionální vrah), ale pak jsem zjistila, že můžu být docela v klidu. Záleží i na čtvrti, kde bydlíte. Lepší je nevytahovat moc telefon na ulici a v noci si brát taxík (vyjdou celkem levně). Za 11 měsíců mě tam nikdo nepřepadl a nic špatného se mi nestalo (ale vždycky se najde někdo, kdo vám nějakou nepříjemnou historku povypráví).

3. Jaké byly hlavní rozdíly mezi vzdělávacími postupy a metodami, průběhu zkoušek atd. na domácí a na hostitelské instituci:

System na UNAL je v lecčems odlišný a podle mého mnohem lepší. Většina práce se odvádí během semestru (průběžné testy – „parcial“, povinná četba, skupinové práce, úkoly, eseje) a závěrečná zkouška nebo práce má jen malou hodnotu (třeba 30-40% známky). Člověk má v porovnání s ČR méně předmětů, ale s intenzivnější výukou (výměnným studentům se doporučují 4 předměty na semestr, víc ne). Spousta předmětů se koná 2x týdně – máte výuku třeba úterý a čtvrtek 9-11h, nebo 1x týdně 4 hodiny v kuse. Člověk je tak do problematiky hlouběji ponořen a víc se naučí. Měla jsem v každém semestru 4 předměty za celkem 11 kolumbijských kreditů, což přibližně odpovídá 22 ECTS kreditům (minimum za semestr je podle smlouvy 20).

Hodiny jsou aktivnější než u nás. Studenti jsou zvyklí spolupracovat, diskutovat, vyjadřovat názor, kriticky uvažovat.

Hodně se dělají „salidas de campo“, výjezdy mimo univerzitu do terénu, často částečně nebo většinou hrazeny univerzitou. S *Astronomía para todos* jsme byli v poušti Tatacoa pozorovat

hvězdy, se *Sociolingvistikou* se jelo za indiánským kmenem do Sierra Nevada de Santa Marta a s *Amazonía y otras selvas ecuatoriales* na týden do Amazonie (to bylo potřeba hradit ze svého, ale stálo to za to).

Může se stát, že kdykoli během semestru bude stávka – buď na dva dny, nebo déle, v mém případě to byla polovina semestru. Nemusíte panikařit, i v případě dlouhé stávky se postarali o to, aby výměnní studenti dostali včas známky a kredity, aby nepřišli o stipendia.

4. Jaké závěry můžete vyvodit z absolvování studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility. Splnil pobyt Vaše očekávání. Setkal/a jste se s nějakými závažnými problémy. Co jiného kromě akademického přínosu Vám pobyt dal:

Studijní pobyt moje očekávání naprosto předčil. Bylo osvěžující poznat jiný styl výuky, která byla prostě aktivnější – jak ze strany vyučujících, tak ze strany spolužáků. Člověk je nucen na spoustu věcí přijít sám v rámci čtení článků a diskusí a takto získané vědomosti se hůře zapomínají. Zlepšila jsem si španělštinu o několik úrovní, rozšířila si obzory, viděla jsem Evropu z druhé strany a zjistila, že to není pupek světa.

Naučila jsem se větší samostatnosti, naučila jsem se čelit výzvám a zvládat náročné situace, naučila jsem se poradit si sama, ale i říct si o pomoc.

Nečekané problémy jsem měla třeba se zubem. Naštěstí přímo v kampusu je fakulta zubního lékařství, kde člověka za příjemnou cenu ošetří. Já jsem nakonec odjela s novou zinkovou korunkou – tu už mi tedy pojištění nepokrylo, ale jinak jsem s ním byla moc spokojená. Když jsem měla angínu, proplatila mi pojišťovna ošetření i léky a to bleskově.

Trochu stresy byly taky kolem víza, tak mám pro vás tip. Chtějí mimo jiné výpis z účtu někoho, kdo vás finančně kryje (nejspíš rodiče). A k tomu prohlášení té osoby s ověřeným podpisem. Výpisy jsem poslala spolu s prohlášením jednoho z rodičů, podpis byl notářsky ověřen s razítkem v ČR. Napsali mi, že podpis se musí ověřit na ambasádě Kolumbijské republiky. A ta je nejbližší ve Vídni. Takže je lepší poslat jim výpisy ze svého účtu s tím, že máte hotovosti dostatek a finančně se zaštitujete sami (mně tenkrát rodiče na účet poslali jednorázově peníze navíc, abych disponovala dostatečnou hotovostí... ale žádný minimální limit tam stanovený není, možná je to zbytečné). To bez problémů přijali. Jinak žádost o vízum je taky celá online, je to pohodlné. Vízum stojí asi 1 000 Kč. Ale pokud jedete jen na 1 semestr, vízum není potřeba.

5. Které stránky výměnného studijního pobytu zejména oceňujete:

Nejde to asi jen tak říct, takový pobyt prostě člověku úplně změní život. Pozná sám sebe, pozná jinou kulturu a mentalitu. Začala jsem vnímat úplně jinak i Českou republiku, všechno, co je tu jinak, lepší nebo horší než jinde.

Poznala jsem chod jině země, jiné univerzity, získala motivaci pro další studium a další cestování. Kdyby mi někdo před dvěma lety řekl, že se podívám do Karibiku nebo že se budu koupat v Amazonce, nevěřila bych. A pak se to stalo. Člověk nikdy neví :)

6. Máte nějaká doporučení, jak výměnný program mezinárodní mobility zlepšit?

Myslím, že užitečné by mohlo být zavedení systému *buddyho*, tedy každému vyjíždějícímu studentovi přiřadit jednoho, který už výjezd absolvoval – i když se ne vždy povede najít někoho, kdo už byl ve stejné zemi či na stejné instituci. Ve chvíli, kdy si tím člověk prochází

poprvé, se hodí jakákoli osobní zkušenost, byť i z jiné země. Člověk má občas dotaz, se kterým třeba nechce otravovat pracovníce ZO, ale přece jen by se rád zeptal a nemá koho.

Nutno ale dodat, že to už do jisté míry funguje a jak KK, tak pracovníce ZO se mě s takovými lidmi snažili spojit. Bylo to k nezaplacení.